

[H. C. Toff.]

ofte har sagt, når vi har drøftet jordpolitik, at det er det konservative folkepartis opfattelse, at vi må bidrage til at gøre det danske landbrug så rationelt som muligt, og med den tekniske udvikling, der har fundet sted, er der ingen tvivl om, at man må bidrage til sammenlægning af de for små brug. Vi vil gerne, også med statsmidler, medvirke hertil, men vi må mene, at det er afgørende forkert, en fejl disponering, hvis man med statsmidler i denne situation vil oprette flere nye brug, hvis man hvert år vil oprette et par hundrede mindre landejendomme ved udstykning. I en tid, hvor den tekniske udvikling har ført med sig, at det er de større brug, der har den bedste konkurrenceevne, vil det ikke mindst under hensyn til vor indtræden i de nye markedsdannelse være forkert, at staten gennem sin forkøbsretsmulighed er med til at presse priserne op på de lidt større ejendomme, således at det bliver dyrere for den unge mand, der vil etablere sig med en landbrugsbedrift af en sådan størrelse, at den er rationel i dag. Resultatet bliver nemlig, at han skal skaffe endnu flere penge, for man ved, at når der skal sælges, må man sætte prisen så højt, at man ikke risikerer, at staten gør sin forkøbsret gældende.

Vi har altså gerne villet medvirke til ved hjælp af statsmidler at gøre de mindre brug større ved fremskaffelse af tillægsjord og ved at bidrage til sammenlægning af de alt for mange for små brug. Det radikale venstre har ofte gerne villet give det udseende af, at det var de mindre landbrugeres talsmand; men jeg er ikke i tvivl om, at mange mindre landbrugere, som efterhånden er blevet ældre og gerne vil afsætte bruget, men står i den situation, at de ingen køber kan finde, ikke kan bifalde en politik, der med statsmidler giver mulighed for oprettelse af flere nye brug, og som altså gør det vanskeligere endnu for dem at få deres ejendomme solgt. Det er vor opfattelse, at disse mindre land-

brug, som måske er beliggende på en sådan måde, at det ikke er muligt at afhænde dem til sammenlægning med et andet mindre brug, bør kunne sammenlægges med større brug. Et ældre ægtepar, der sidder med et sådant lille landbrug og gerne vil sælge det, har jo i dag ingen mulighed for at komme af med det.

Jeg tror, at lovgivningsmagten bliver nødt til at lytte til de synspunkter, jeg har givet udtryk for på det konservative folkepartis vegne, og jeg tror, at vort parti her i allerhøjeste grad taler disse mange mindre landbrugeres sag. De sidder med en klods om benet, fordi de ikke kan komme af med den ejendom, de har, til trods for at de ikke, når de er blevet ældre, har mulighed for at drive ejendommen videre.

Det er altså vor opfattelse, at det må være statens opgave at bidrage til at løse dette problem ude i landkommunerne gennem statsstøtte til sammenlægning af mindre brug, og således at mindre brug også kan tillægges større brug, når deres beliggenhed forhindrer sammenlægning med et andet mindre landbrug.

Jeg ved godt, at det konservative folkeparti har stået alene med disse synspunkter, men det er min opfattelse, at den udvikling, der er foregået i landkommunerne, og som må være åbenbar for enhver, må tilsige flere og flere i vort land at lytte til de synspunkter, vi har givet udtryk for, at lovgivningen i vort land må drages over i den retning. Jeg er overbevist om, at mange også uden for mit partis rækker deler denne opfattelse, at opfattelsen deles også af de mange mindre landbrugere, jeg talte om før, og deles også af de unge, der vil etablere sig og her står over for den vanskelighed, at priserne på ejendommene presses højere og højere op, fordi vi har statens forkøbsret også til landbrugsejendomme af en ikke særlig stor størrelse. Men det er også min opfattelse, ja, min viden, at landarbejderforbundets ledelse og også mange folk i dets rækker deler opfattelse med det konservative folkeparti, og derfor for-